

ΗΛΙΑΣ ΣΕΚΕΡΗΣ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ Υποψήφιος Διδάκτορας Τμήματος Κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου Κρήτης

E-MAIL: socp343@social.soc.uoc.gr / el.sekeris@gmail.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Ηλίας Σεκέρης είναι υποψήφιος διδάκτωρ στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης από το 2024, με ερευνητικό αντικείμενο την κοινωνική και πολιτική θεωρία, τη σκέψη του Κορνήλιου Καστοριάδη, την αυτονομία, τη συλλογική αυτοθέσμιση και τη νεωτερικότητα. Είναι κάτοχος M.Sc. στην Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία από το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (2023, βαθμός 9,79/10) και B.Sc. Εφαρμοσμένων Μαθηματικών από το Πανεπιστήμιο Κρήτης (2012). Έχει λάβει τρεις υποτροφίες αριστείας του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Από το 2025 συμμετέχει εθελοντικά στη συγκρότηση και επικαιροποίηση της ελληνόγλωσσης διαδικτυακής βιβλιογραφίας για τον Καστοριάδη στο Agora International. Το 2025 εξέδωσε τη μονογραφία «Να ξαναμάθουμε να φανταζόμαστε. Η σκέψη του Καστοριάδη & η πράξη της ελευθερίας» και παρουσίασε ανακοίνωση για την αποαποικιοποίηση της αυτονομίας σε πανελλήνιο μεταπτυχιακό συνέδριο. Παράλληλα, από το 2006 εργάζεται ως αυτοαπασχολούμενος καθηγητής Μαθηματικών. Από το 2023 αρθρογραφεί, επιμελείται και μεταφράζει κείμενα στον ιστότοπο Αυτολεξεί και στον προσωπικό του ιστότοπο sekeris.gr.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

1. Σεκέρης, Η. (2025). *Να ξαναμάθουμε να φανταζόμαστε: Η σκέψη του Καστοριάδη & η πράξη της ελευθερίας*. Εκδόσεις Αυτολεξεί.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ

Συλλογική Αυτοθέσμιση: Η σκέψη του Καστοριάδη και η ανανοηματοδότηση της νεωτερικότητας

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

Βασίλειος Ρωμανός, Αναπληρωτής Καθηγητής Κοινωνικής Θεωρίας, Τμήμα Κοινωνιολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης

ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

- Νικόλαος-Δημήτριος Σερντεδάκης, Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Συλλογικής Δράσης και των Κοινωνικών Κινήματων, Τμήμα Κοινωνιολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης
- Άγγελος Μουζακίτης, Αναπληρωτής Καθηγητής Κοινωνικής Θεωρίας, Τμήμα Κοινωνιολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ

Η διατριβή εξετάζει τη συλλογική αυτοθέσμιση ως το κρίσιμο πεδίο μετάβασης από τη γενική θεσμίζουσα διάσταση του κοινωνικοϊστορικού στη ρητή και αναστοχαστική πολιτική αυτονομία. Αφετηρία της έρευνας αποτελεί η καστοριαδική ρήξη με τον ιστορικό ντετερμινισμό και η σύλληψη της ιστορίας ως κοινωνικής δημιουργίας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σχέση ανάμεσα στη δημιουργία του νέου και στις κοινωνικοϊστορικές, θεσμικές και πολιτικές διαμεσολαβήσεις μέσω των οποίων η κοινωνική μεταβολή αποκτά συγκεκριμένη μορφή. Βασική υπόθεση εργασίας είναι ότι η κοινωνικοϊστορική δημιουργικότητα παρέχει το οντολογικό έρεισμα της αυτοθέσμησης, ενώ η πολιτική αυτονομία προϋποθέτει μια ιδιαίτερη ιστορική και θεσμική μορφή συλλογικής αυτοθέσμησης, μέσα στην οποία οι θεσμοί και οι κοινωνικές φαντασιακές σημασίες μπορούν να τίθενται ρητά σε συλλογική κρίση και μεταβολή. Η έρευνα είναι θεωρητική και βασίζεται σε κριτική-ανασυγκροτητική, εννοιολογική και ερμηνευτική ανάλυση του έργου του Κορνήλιου Καστοριάδη σε αντιπαραβολή με τη σχετική διεθνή βιβλιογραφία. Εξετάζονται ειδικότερα η διάκριση θεσμισμένου και θεσμιζοντος, η δημιουργία ex nihilo, η σχέση ετερονομίας και αυτονομίας και οι όροι υπό τους οποίους η κοινωνική δημιουργία μπορεί να προσλάβει ρητό πολιτικό και δημοκρατικό χαρακτήρα. Η ιδιαίτερη συμβολή της διατριβής έγκειται στη συστηματική διερεύνηση της συλλογικής αυτοθέσμησης ως διαμεσολαβητικής κατηγορίας ανάμεσα στην κοινωνικοϊστορική δημιουργία και την πολιτική αυτονομία. Στη βάση αυτή επανεξετάζεται η νεωτερικότητα ως ανοικτό, ιστορικά ενδεχομενικό και αναστρέψιμο πεδίο, στο οποίο το πρόταγμα της αυτονομίας συνυπάρχει και συγκρούεται με το φαντασιακό της απεριόριστης επέκτασης της ορθολογικής κυριαρχίας. Κεντρικό ερώτημα αποτελεί ποιες θεσμικές μορφές, κοινωνικές συγκρούσεις και πολιτικές πρακτικές καθιστούν δυνατή αυτή τη μετάβαση και πώς επηρεάζουν την κατανόηση της δημοκρατικής αυτοκυβέρνησης.